

Józef Fritz

Nieznany egzemplarz Zwierzyńca

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 13/1/4, 341

1914/1915

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOTATKI.

Nieznany egzemplarz Zwierzyńca.

Z ośmiu znanych egzemplarzy Zwierzyńca jeden tylko znajduje się poza granicami Polski w brytyjskim muzeum w Londynie,¹⁾ drugi, który uszedł uwagi bibliografów, posiada biblioteka uniwersytecka we Wiedniu: Sygn. I 227572. Oprawa w stylu flamandzkim 16. w., z drzewa i skóry barwy brązowej, ozdobiona postaciami muz i dobrego pasterza, pięknie wykonana, lecz dziś zupełnie zniszczona. Na pierwszej okładce widnieje tytuł, poniżej zaś złożony portret Ferdynanda I. z napisem „Ferdina“. Na poszarpanym grzbiecie: Vitae et Editiones Nonnullarum Praeclararum Virginum et Mulierum Bohemicè.(!) Oprawiając ułożono fałszywie karty 68, 69, 66 i 67. Notatki zawiera egzemplarz u góry karty tytułowej ręką 17. w.: Ex Bibliotheca Windhagiana²⁾ i na wewnętrznej stronie oprawy: Ach ich mus leiden (frakturą 16. w.), Rp. Contra pestem. Aloes bepaticae Cinamoni electi Mirrhæ sing: 3 iij Cariophilorum Macis Ligni aloes Mastichis Bolij Armenij sing. 35. Misceatur fiat puluis. (antykwą 17. w.)³⁾

Lipsk.

Dr. Józef Fritz.

¹⁾ Wierzbowski *Bibliografia* tom 2. 1403.

²⁾ *Bibliotheca Windhagiana ab illustr. S. R. I. Comite Joanne Joach. Ab. in Windhag, Müntzbach, Pragthal etc. fundata.* Viennae Austriae Schilgen 1733 str. 739. Zbiory z Windhag, wśród których były liczne Polonica, przeszły po śmierci właściciela w posiadanie Dominikanów we Wiedniu, zaś w r. 1787 do biblioteki uniwersyteckiej, por. F. Leithe: *Die k. k. Universitätsbibliothek in Wien*, Wien 1887 i *Zur Geschichte der Windhagschen Bibliothek* von I. Schwartz.

³⁾ Receptę odpisano prawdopodobnie z dzieła: D. Alexii Pedemontani De secretis libri septem A. I. I. Weckero ex italico sermone in latinum conversi Basil. Perna 1563. str. 91. Praeservativum contra Pestem optimum, quod in Anglia, tempore magnae illius pestilentiae Anni 1348 ab omnibus medicis probatum fuit. W 17. w. przebyły Czechy ciężkie epidemie w latach 1605, 6 i 15, w tym też czasie znajdował się wymieniony egzemplarz w Czechach. Być może, że któryś z posiadaczy egzemplarza wtedy receptę wynotował.